

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0219 van 14 mei 2013
in de zaak 2010/0410/A/1/0370

In zake:

de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ann DECRUYENAERE
kantoor houdende te 8600 Dikskmuide, Kaaskerkestraat 164
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de **gemeente KOKSIJDE**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 april 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 25 maart 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 3 augustus 2009 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een parkeerplaats.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 februari 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De heer ■■■ en advocaat Paul THOMAS, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en advocaat Laurent PROOT, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De gemeente KOKSIJDE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, verzoekt met een aangetekende brief van 15 juli 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft de tussenkomende partij met een beschikking van 6 augustus 2010 voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen en de tussenkomende partij gevraagd de beslissing om in rechte te treden neer te leggen.

Na onderzoek van de door de tussenkomende partij ingediende documenten verklaart de Raad het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk en willicht de Raad het verzoek tot tussenkomst in.

IV. FEITEN

Op 20 mei 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een parkeerplaats”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan ‘Veurne - Westkust’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is wel gelegen in het beschermd dorpsgezicht ‘Village Sénégalais’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 mei tot en met 29 juni 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, adviseert als volgt ongunstig op 8 juli 2009:

“ ...

Overwegende dat door het creëren van parkeerplaats het duinenreliëf werd gewijzigd en gelet dat binnen het beschermd dorpsgezicht wordt gestreefd naar minimale verharding, aandacht voor reliëf en groene aanleg.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij weigert op 3 augustus 2009 als volgt een stedenbouwkundige vergunning:

“ ...

Gelet dat de aanvraag zich situeert in het beschermd dorpsgezicht ‘Village Sénégalais’;

Gelet dat binnen het beschermd dorpsgezicht wordt gestreefd naar een minimale verharding, aandacht voor het reliëf en groene aanleg, dat de aanvraag aan deze voornaamste doelstellingen van bescherming als dorpsgezicht afbreuk doet;

Gelet het ongunstig advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar (Agentschap R-O Vlaanderen, onroerende erfgoed), dat dit advies bindend is;

Gelet dat Onroerend Erfgoed in haar advies het verwijderen van de parkeerplaats en het herstel van de helling oplegt;

Gelet de resultaten van het openbaar onderzoek en de beoordeling van de bezwaren;

....

Uit de bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag NIET in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede ruimtelijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 4 september 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 oktober 2009 dit beroep ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 27 oktober 2009 beslist de verwerende partij op 25 maart 2010 als volgt het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

De plaats van de aanvraag maakt deel uit van het beschermd dorpsgezicht ‘Village Sénégalais’ (M.B. 11/06/2001). Op 8 juli 2009 werd door het Agentschap R-O Vlaanderen - onroerend erfgoed een bindend ongunstig advies uitgebracht. Het tweede advies dd. 19 februari 2010 stelt dat de aanvraag strijdig is met direct werkende normen waardoor de vergunning op grond van artikel 4.3.3 Codex dient te worden geweigerd.

De aanvraag is ook in strijd met de goede ruimtelijke ordening. De bestaande verharding van de voortuin is reeds vrij groot zodat een bijkomende verharding van de voortuinstrook onaanvaardbaar is. De uitgevoerde werken hebben een aantasting van

het kenmerkende duinenreliëf en het groene karakter van de wijk tot gevolg.

BESLUIT:

*Artikel 1: Het beroep ingesteld door mters. Thomas PAUL en Dirk VANDERMARLIERE namens M. en mevr. [REDACTED] & [REDACTED], [REDACTED] tegen de weigeringsbeslissing dd. 03.08.2009 van het college van burgemeester en schepenen te KOKSIJDE mbt het regulariseren van een parkeerplaats, gelegen [REDACTED], wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt de volgende exceptie op:

“ ...

Het betoog van de verzoekende partijen bestaat uit een korte historiek van de aanvraag met een samenvatting van de beroepsmiddelen voor de deputatie.

Echter wordt op geen enkele wijze opgeworpen welke regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur door de verwerende partij zou zijn geschonden. Meer nog, verzoekende partij aanvaardt dat de ‘deputatie met een tweede negatief advies uitgaande van dezelfde instantie (die nooit van gedacht verandert...) wel moest negatief concluderen.’ Dit is niet meer dan een loutere bevestiging dat de verwerende partij op geen enkele wijze enige regelgeving heeft geschonden.

Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat de verzoekende partijen haar beroep bij uw Raad aanziet als een volwaardig administratief beroep, terwijl het nochtans de uitdrukkelijke wil is geweest van de decreetgever op uw Raad in te richten als administratief rechtscollege (M.v.T., VI. Parl., Stuk 2011(2008-2009)-Nr.1, p. 193 ev.).

...”

2.

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

In het verzoekschrift is geen enkele wettige bepaling, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur vermeld, dat zou zijn geschonden, laat staan de manier waarop dit het geval zou zijn.

De verzoekende partijen blijven bij het formuleren van een aantal weinig relevante opmerkingen aangaande de manier van uitvoering van de parkeerplaats en het gegeven dat er nog andere parkeerplaatsen zijn in de omgeving. Dit is uiteraard irrelevant.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Alleen het inleidend verzoekschrift geldt als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep en van de middelen, waarop dit beroep steunt.

De Raad houdt dan ook geen rekening met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van het feitenrelaas, zoals opgenomen in de wederantwoordnota.

2.

De registratie van een verzoekschrift, conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, geldt alleen als beoordeling van de formele volledigheid van het verzoekschrift en impliceert niet, ook niet gedeeltelijk, de ontvankelijkheid ervan.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep onontvankelijk is, wanneer de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet beschouwd kunnen worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen, naar het oordeel van de verzoekende partij, geschonden wordt of worden.

3.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift, onder 'GRIEVEN':

"1.

Verzoekers zijn reeds meerdere jaren woonachtig aan de [REDACTED]. Eveneens meerdere jaren terug bij hun op pensioen gaan hebben zij hun gewone personenwagen vervangen door een mobilhome, welke hen in staat moest stellen om op een comfortabele manier te reizen.

...

Daar waar de mobilhome van verzoekers reeds jaar en dag in de onmiddellijke omgeving van hun woning aan de [REDACTED] geparkeerd stond, bleek dat de huidige parkeeromstandigheden voor één overbuur een doorn in het oog waren, reden van het bezwaar tegen de gevraagde regularisatievergunning.

Dat dit enige bezwaar tegen de gevraagde vergunning wordt bevestigd in de beslissing van de deputatie alwaar sprake is van 1 bezwaarschrift.

2.

Aangezien de Deputatie de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning (regularisatie van een parkeerplaats) heeft afgewezen:

...

3.

Dat de Deputatie met deze beslissing voorbij is gegaan aan de argumenten van verzoekers zoals ontwikkeld in hun beroepsakte voor de Bestendige Deputatie West-Vlaanderen, meer bepaald:

...

Dat verzoekers de Raad voor Vergunningsbetwistingen dan ook met aandrang verzoekt om de beslissing van de Deputatie West-Vlaanderen dd. 25/03/2010 (...) te vernietigen en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning (...) toe te kennen.

..."

4.

De Raad oordeelt dat het verzoekschrift zich beperkt tot een kort overzicht van de feiten en een samenvatting van de bestreden beslissing.

Dit overzicht en deze samenvatting kunnen op zich echter niet beschouwd worden als een omschrijving, conform artikel 4.8.16 §3, tweede lid, 5° VCRO, van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen, naar het oordeel van de verzoekende partij, geschonden wordt of worden.

De verzoekende partijen sturen met hun verzoekschrift kennelijk alleen aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het (niet-)verlenen van de door hen gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

De Raad is krachtens artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO echter niet bevoegd om zich daarover uit te spreken.

Het beroep is dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente KOKSIJDE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS